

Северна Америка е най-голѣмиятъ, до който може да се достигне. Защото по-голѣмитѣ обективи ще бждатъ още по-тежки. Стѣклото ще се стича и следъ време въ долния край на лещата ще се образува „торба“, която ще прѣчи за правилното наблюдение. Подъ влияние на своето тегло стѣклото ще почне да промѣня формата си подобно на нѣкоя висяща капка медъ. Обективътъ, приготвенъ съ такава голѣма грижливостъ, ще се промѣни, и образитѣ, които се получаватъ отъ него, нѣма да бждатъ ясни. Тия грамадни обективи могатъ да се запазятъ въ добро състояние само тогава, когато се въртятъ. На Парижкото изложение презъ 1900 година е билъ представенъ единъ телескопъ съ още по-голѣмъ обективъ — 125 сантиметра въ диаметъръ. Поради своята голѣма тежестъ той скоро станалъ негоденъ за работа, тъй като стѣклената маса се е стекла. Затова, когато е по-трѣбенъ по-голѣмъ телескопъ, тогава той се строи тъй, както се строятъ огледалата. Така се избѣгва употребата на голѣми маси стѣкло и се премахва неприятното „отичане“ на стѣклото.

— Щомъ като стѣклото е твърда течностъ, тогава възможно ли е да потъне въ него тежъкъ металенъ предметъ и да изплува презъ него единъ лекъ предметъ?

Да, това е възможно, само че тоя опитъ ще трае по-дълго време. Намѣрили сж се учени хора, които сж направили и тия изчисления. Пресмѣтанията сж направили, като сж взели подъ внимание промѣнитѣ, които настѣпватъ въ кратко време съ стѣкленитѣ предмети. Споредъ тия изчисления, едно желѣзно топче, пълно съ 250 грама олово, ще потъне въ една 4 сантиметрова стѣклена плоча за 84,000 години. А корковата тапа ще изплува за 250,000 години.

Следователно, опитътъ, съ който ще докажемъ, че стѣклото е твърда течностъ, ще трае доста дълъжко време. Затова по-добре да върваме на изчисленията.
